

2 8 MAR. 2012

V. LUTM

GYMNAZIUM, UL. LADISLAVA SÁRU 1, 841 04 BRATISLAVA

Test na prijímacie skúšky zo slovenského jazyka a literatúry
do bilingválnej sekcie pre školský rok 2012 / 2013

Pozorne si prečítajte nasledujúci úryvok!

Juraj Šebesta: Keď sa pes smeje (upravené)

Notebook som si vydobyl krvopotne. Musel som dva týždne pravidelne vysávať a drhnúť dlážku a asi tri razy som umyl riad. Som mal zošúverenú kožu na prstoch. Od Jari. Kvôli tridsiatim litrom za notebook. A teraz som ho musel nechať mame, aby si tam hľadala nejaké masti v katalógu Nivea. Vraj som stále na počítači.

Je to ťažké, keď vaši rodičia sú zo strednej vrstvy. Keď majú hypotéku na dvojizbový panelový byt, pôžičku na práčku a lízing na Fabiu Combi. Keď otec podniká s realitami a vaša mama učí na vysokej škole psychológiu. To vás musí poznačiť.

V osemnástich hneď padám. Najlepšie by bolo niekam von, ale kto to zacyká? Možno by sa to nejako dalo, nejaké štúdium s prácou v Austrálii. V každom prípade - treba odtiaľto vypadnúť.

Mohol by som ísť s Robkom na bicykel, ale naši mi zakázali.

„Človeče, ty nie si normálny,“ povedal otec, „zázrak, že ťa neprešiel kamión.“

„Oklamal si nás, že pôjdeš cez les ria Pezinskú Babu,“ hučala mama.

„Na toto som sa tešil celý rok,“ vravím. „Ako si v lete zabicyklujem k Robovi na chalupu. A vy ste mi to chceli prekaziť.“

OTEC: Bicyklovať sa v tomto meste je samovražda.

MAMA: Tomáš, išiel si sto kilometrov po úzkych frekventovaných cestách. Nejaký ospalý kamionista ťa zachytí a je po tebe.

„Ty proste nepoznáš hranice. My sme ti to zakázali a ty si to urobil. To nemôžeme nechať len tak, čo to nechápeš?“

Nechápem. Ako mám teraz športovať? Obávam sa, že mi to nepomôže, ani keď budem mať osemnásť. Budem si myslieť, že som dospelý, ale oni mi furt niečo zakážu. Bude to ešte horšie.

Bibých sto kilometrov, vlastne stodvadsať, lebo za Trstínom som fakt musel odbočiť z hľadnej do lesa a nejako to obísť cez kopce. Frčal som jeden kamión za druhým.

Asi tu skysnem.

Fakt neviem, čo budem s nimi robiť. Sú strašne tvrdohlaví. Najmä otec, v jednom kuse sa do mňa naváža.

Už mi práchnivie tkanivo, aha, bunky sa scvrkávajú a rozpadávajú.